

Сборник съдебна практика

Дело T-529/20

LR

срещу

Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Решение на Общия съд (седми разширен състав) от 7 септември 2022 година

„Публична служба — Персонал на ЕИБ — Възнаграждение — Надбавка за пренастаняване — Установяване на местопребиваването на служителя в неговото домакинство след прекратяване на служебното правоотношение — Член 13, първа алинея, второ тире от административните разпоредби, приложими за персонала на ЕИБ — Понятие за домакинство — Буквално тълкуване според текста на преобладаващия език — Правомощие за пълен съдебен контрол — Спор от финансов характер — Допустимост“

1. *Право на Европейския съюз — Тълкуване — Многоезични текстове на Европейската инвестиционна банка — Еднакво тълкуване — Вземане под внимание на текстовете на различните езици — Преобладаващ характер на текста на оригиналния език според намерението на автора при неговото приемане*

(вж. т. 27—29)

2. *Длъжностни лица — Служители на Европейската инвестиционна банка — Възнаграждение — Надбавка за пренастаняване — Предмет — Условия за предоставяне — Промяна на жилището на длъжностно лице след окончателното прекратяване на служебното му правоотношение — Обхват — Преместване в мястото на пребиваване на членовете на семейството му — Изключване на получаването на надбавката — Преместване в жилище, притежавано от длъжностното лице — Предоставяне на надбавката (член 16 от Правилника за персонала на Европейската инвестиционна банка)*

(вж. т. 31, 35, 37—41, 45, 46 и 50—62)

3. *Европейска инвестиционна банка — Самостоятелност — Персонал на Банката — Въвеждане на договорен режим на работа — Последници — Изключване на прилагането по аналогия на Правилника за длъжностните лица — Условие — Засягане на функционалната самостоятелност на Банката (членове 308 ДФЕС и 336 ДФЕС)*

(вж. т. 42, 43, 47 и 48)

4. *Жалби на длъжностните лица — Служители на Европейската инвестиционна банка — Прилагане по аналогия на член 91, параграф 1 от Правилника — Правомощие за пълен съдебен контрол — Спор от финансов характер — Понятие — Иск за изплащане със задна дата на надбавката за пренастаняване — Включване (член 91, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица)*

(вж. т. 72—76)

Резюме

LR, бивш служител на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), иска от нея да му изплати надбавка за пренастаняване, тъй като след пенсионирането си се е преместил извън населеното място, в което е работил.

ЕИБ отхвърля това искане с мотива, че LR е собственик на къщата, в която се е преместил, и поради това не отговаря на условията за изплащане на надбавката за пренастаняване след прекратяване на служебното правоотношение, предвидено в член 13 от приложимите за персонала на ЕИБ административни разпоредби (наричани по-нататък „административните разпоредби“). След като искането на LR за преразглеждане на този отказ също е отхвърлено, той сезира Общия съд с жалба, от една страна, за отмяна на решението, с което му се отказва надбавката за пренастаняване, и от друга страна, с искане ЕИБ да бъде осъдена да изплати тази надбавка.

Жалбата е уважена от разширен състав на Общия съд, който уточнява условията за предоставяне на надбавката за пренастаняване по член 13 от административните разпоредби след прекратяване на служебното правоотношение. Също така във връзка с това Общият съд уточнява тълкуването на тази приета от ЕИБ норма от общ характер в случаите на несъответствия между текстовете ѝ на различните езици.

Съображения на Общия съд

Общият съд най-напред констатира, че макар член 13 от административните разпоредби да предвижда изплащането на фиксирана надбавка за пренастаняване на служителя на ЕИБ, който е променил своето местопребиваване след прекратяване на служебното си правоотношение, като установи новото си място на пребиваване на разстояние поне петдесет километра от последното си място на работа, все пак ползването на тази надбавка зависи от условието съответният служител да не е установил местопребиваването си в своето домакинство.

Що се отнася до буквалното тълкуване на тази разпоредба, Общият съд отбелязва липсата на определение в административните разпоредби на понятията „местопребиваване“ и „домакинство“ и възможността за различно тълкуване, от една страна, на израза „неговото домакинство“, използван в текста на френски език на член 13 от административните разпоредби, и от друга страна, на използвания в текста на английски език израз „own home“.

След като припомня постоянната съдебна практика, съгласно която в случай на несъответствия между текстовете на различните езици на разпоредба от правото на Съюза съответната разпоредба трябва да се тълкува по принцип в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от които е част¹, Общият съд се отклонява от тази съдебна практика с оглед на конкретните обстоятелства по случая, доколкото, от една страна, член 13 от административните разпоредби е приет на френски език и от друга страна, ЕИБ е избрала да посочи изрично в последната алинея от въводната част на административните разпоредби, че текстовете на тези разпоредби на английски език са „превод от оригиналния френски текст“.

Така, за да определи по обективен начин намерението на автора на спорната разпоредба към момента на нейното приемане, Общият съд приема да тълкува понятията в текста на член 13 от административните разпоредби в съответствие с обичайното им значение в текста на преобладаващия език, който в случая е френски.

Във връзка с това Общият съд уточнява, че на френски език понятието „foyer“ обозначава мястото, в което се намира огнището, тоест, в широк смисъл, където живее семейството на дадено лице, докато понятието „résidence“ обозначава мястото или жилището, в което лицето се е установило. По този начин от текста на член 13 от административните разпоредби следва, че изплащането на фиксирана надбавка за пренастаняване е изключено, когато новото местопребиваване на бившия служител съвпада с жилището, в което живее неговото семейство. Тъй като държането на жилище от дадено лице не предполага нито по необходимост, нито систематически, че в него е и местопребиваването на членовете на неговото семейство, от буквалното тълкуване на тази разпоредба следва, че изплащането на надбавката за пренастаняване е изключено само когато съответният служител премести обичайното си жилище в мястото на пребиваване на членовете на неговото семейство, а не когато се премества да пребивава в жилище, което му принадлежи.

Това буквално тълкуване на член 13 от административните разпоредби се потвърждава от неговото систематично тълкуване. Всъщност другите членове от административните разпоредби използват понятието „домакинство“, за да обозначат мястото, където обичайно пребивават членовете на семейството на служителя, а не жилището, на което той е собственик.

Освен това Общият съд отбелязва, че член 5, параграф 4 от приложение VII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) съдържа клауза за изключване от правото на надбавка за настаняване, която съгласно съдебната практика² е приложима, когато длъжностното лице е назначено на мястото, където вече живее неговото семейство, и се настанява при него. Като потвърждава обаче, че ЕИБ разполага с функционална самостоятелност при определянето на условията за работа на членовете на нейния персонал, Общият съд счита, че тази институция не е доказала по какъв начин нейната функционална самостоятелност би била нарушена от прилагането по аналогия на тази съдебна практика към клаузата за изключване от правото на надбавка за пренастаняване по член 13, първа алинея, второ тире от административните разпоредби.

¹ Решение от 21 декември 2021 г., Trapeza Peiraios (C-243/20, EU:C:2021:1045, т. 32 и цитираната съдебна практика).

² Решение от 18 ноември 2015 г., FN/Парламент (F-26/15, EU:F:2015:137, т. 35).

Накрая Общият съд отбелязва, че телеологическото тълкуване на член 13 от административните разпоредби потвърждава това буквално и контекстуално тълкуване на посочения член.

Целта на надбавката за пренастаняване е да покрие и намали тежестите, произтичащи от пренастаняването на бившето длъжностно лице или служител в нова среда за неопределен, но доста дълъг период, поради промяната на основното му жилище след окончателното прекратяване на неговото служебно правоотношение.

Действително обстоятелството, че след прекратяване на служебното правоотношение служителят се пренастанява в жилище, на което е собственик или съсобственик, може да доведе до намаляване на някои свързани с пренастаняването разходи. От това обстоятелство обаче не може да се изведе общата презумпция, че вписването на служителя в среда, която е различна от тази на последното му място на работа, не би му наложило никакви разходи.

С оглед на гореизложеното Общият съд приема, че като е отказала да предостави на LR надбавка за пренастаняване с мотива, че е собственик на жилището, в която се е преместил, ЕИБ е нарушила член 13 от административните разпоредби. Поради това Общият съд отменя това решение на ЕИБ.

Освен това Общият съд, като прилага по аналогия член 91, параграф 1 от Правилника, който по спорове от финансов характер на служители срещу институция предоставя на съда на Съюза пълен съдебен контрол³, уважава исканията на LR и осъжда ЕИБ да заплати надбавката за пренастаняване, заедно с лихвите за забава.

³ Решение от 2 октомври 2001 г., ЕИБ/Hautem (C-449/99 P, EU:C:2001:502, т. 95).